

P U N O M O Ć

OVLAŠĆUJEM odvjetnika DEJVIDA KAZALCA, iz Poreča, Vladimira Nazora 7, OIB: 53795413104 da me zastupa u građanskom, parničnom, vanparničnom, ovršnom, zemljišnoknjižnom i kaznenom postupku pred općinskim sudom, županijskim sudom, pred Vrhovnim sudom Republike Hrvatske, postupku pred trgovačkim sudom, u postupku pred upravnim sudom, u postupku pred tijelima državne uprave, u postupku pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske i Ustavnim sudom Republike Hrvatske kao i u odnosima prema trećim pravnim i fizičkim osoba, a posebno kod

TRGOVAČKI SUD U RIJECI

radi STEEAJA

pod poslovnim brojem St- 280/2025

Ovlašćujem ga da me zastupa u svim mojim pravnim poslovima u sudu, izvan suda i kod svih drugih državnih tijela te da radi zaštite i ostvarenja mojih na zakonu osnovanih prava i interesa poduzima sve pravne radnje i upotrijebi sva u zakonu predviđena sredstva, a naročito da podnosi tužbe i ostale podneske, da sklapa poravnjenja, da daje nasljedne izjave te da prima novac i novčane vrijednosti i da o tome izdaje potvrde.

U slučaju spora između punomoćnika i opunomoćitelja ugovara se mjesna nadležnost Općinskog suda u Pazinu, Stalna služba u Poreču-Parenzo.

Punomoćnik je ovlašten sebi odrediti zamjenika.

U Poreču, 20. 08. ^{25.} 2019. godine.

OPUNOMOĆITELJ:

FORMING j.d.o.o.
za izvođenje građevinskih radova
ŠKRIBEVO

PUNOMOĆNIK:

ODVJETNIK
DEJVID KAZALAC
Vladimira Nazora 7, POREČ
ODVJETNIK
DEJVID KAZALAC

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U RIJECI
Rijeka, Zadarska 1 i 3

Poslovni broj Povrv-492/2019-60

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Rijeci, po sucu Mariji Sušan Tepša, u parničnom predmetu tužitelja FORMING j.d.o.o., Škrljevo, Škrljevo 152, OIB: 93696186658, zastupanog po punomoćniku Dejvidu Kazalacu, odvjetniku iz Poreča, Vladimira Nazora 7, protiv tuženika ALBA ADRIATICA d.o.o., Mošćenička Draga, Trg Slobode 13, OIB: 93302012368, zastupanog po punomoćnici Lovorki Vilenica, odvjetnici iz Matulja, Trg maršala Tita 9, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnice tuženika, objavljene 6. lipnja 2025.

presudio je

I. Djelomično se održava na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Vesne Čuzele iz Rijeke poslovni broj Ovr-5235/2019 od 24. listopada 2019. u dijelu u kojem je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 20.404,82 EUR (153.740,11 kuna) sa zakonskom zateznom kamatom tekućom:

- na iznos od 1.908,82 EUR (14.382,00 kune) od 9. travnja 2019. do isplate,
- na iznos od 6.313,43 EUR (47.568,54 kune) od 24. travnja 2019. do isplate,
- na iznos od 2.317,85 EUR (17.463,83 kune) od 24. travnja 2019. do isplate,
- na iznos od 9.864,72 EUR (74.325,74 kune) od 15. kolovoza 2019. do isplate

po stopi određenoj sukladno članku 29. stavku 2. Zakona o obveznim odnosima, primjenom prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, uvećanom za pet postotnih poena, od 01. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 8 postotna poena, a od 30. prosinca 2023. po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za 8 postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

II. Djelomično se ukida citirani platni nalog u dijelu u kojem je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 3.809,68 EUR (28.704,07 kuna) sa zakonskim zateznim kamatama, te u dijelu u kojem je naloženo tuženiku naknaditi tužitelju trošak ovršnog postupka u iznosu od 785,46 EUR (5.918,05 kuna) sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 24. listopada 2019. do isplate.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 4.813,66 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 6. lipnja 2025. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke (referentna stopa) za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana, dok se u preostalom dijelu, zahtjev tužitelja za naknadu troška parničnog postupka odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Rješenjem o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Vesne Čuzele iz Rijeke poslovni broj Ovr-5235/2019 od 24. listopada 2019. naloženo je tuženiku (ovršeniku) isplatiti tužitelju (ovrhovoditelju) iznos od 182.444,18 kuna/24.214,50 EUR¹ sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dospelja svakog pojedinog iznosa do isplate, te troškove ovršnog postupka u iznosu od 5.912,50 kuna/784,72 EUR sa zakonskom zateznom kamatom.

2. Protiv citiranog rješenja o ovrsi tuženik je podnio prigovor kojim je u cijelosti osporio osnovu i visinu tužiteljeve tražbine. Navodi da je u računu broj 18-1-1 od 8. travnja 2019. netočno navedena količina i cijena radova, te da isto ne odgovara stvarnom stanju, a da računi 19-1-1 i 20-1-1 od 18. travnja 2019. nemaju nikakve veze sa izvršenim radovima na što da je tužitelja upozorio i nadzorni inženjer, te da je tužitelj kao izvođač radova svojevrijedno, bez obavijesti, napustio nezavršeno gradilište, a radovi koje je izveo sadržavaju nedostatke zbog kojih mu je nastala šteta. Istaknuo je da mu tužitelj, a sukladno odredbi članka 7. Ugovora o izvođenju građevinskih radova broj 1/2018 nije predao potvrde o kvaliteti ugrađenih materijala, pa da cijena navedena u računima nije utemeljena. U konačnici, navodi i da je račun broj 35-1-1 od 14. kolovoza 2019. u potpunosti neutemeljen jer nije izvršena primopredaja, ni završni obračun izvedenih radova, pa da je cijena iz navedenog računa paušalno navedena, a navedeni račun protivan odredbi članka 62. Posebnih uzanci u građenju. Stoga, ističe da je tužitelj svojim nekvalitetno izvedenim radovima i prekoračenjem ugovorenih rokova njemu pričinio štetu jer je morao angažirati druge izvođače kako bi popravili nekvalitetno izvedene radove, odnosno izvesti radove koje tužitelj nije izveo, iako je trebao.

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

3. U daljnjem tijeku postupka tužitelj je naveo da su svi utuženi računi pravilno sastavljeni i odraz stvarno izvedenih radova po dogovorenim cijenama. Predmetni objekt da je u potpunosti izgrađen, ima uporabnu dozvolu, a tuženik isti gospodarski iskorištava, slijedom čega da se sukladno odredbi članka 112. Posebnih uzanci u građenju smatra da je primopredaja izvršena na dan početka korištenja. Račun broj 18-1-1 da je izdan na temelju troškovnika, budući da navedeni radovi nisu predviđeni ugovorom o izvođenju radova, odnosno troškovnikom koji je njegov sastavni dio. Račun broj 19-1-1 da je izdan temeljem XI. privremene situacije koja je 7. ožujka 2019. dostavljena tuženiku na pregled i ovjeru, a račun broj 20-1-1 da je izdan temeljem XII. privremene situacije koja je 7. travnja 2019. dostavljena tuženiku na pregled i ovjeru. Tuženik da je 24. travnja 2019. dao tužitelju paušalne primjedbe bez navođenja konkretnih podataka, na koje je odmah sljedećeg dana odgovorio, ali se tuženik na isti nije očitovao, kao i da je 28. svibnja 2019. pozvao tuženika da mu pošalje okončanu situaciju, ali da isti to nije učinio. U odnosu na navode tuženika da je to trebao učiniti tužitelj navodi da je odredbom članka 120. Posebnih uzanci u građenju tuženik mogao sam izvršiti konačni obračun radova sa sadržajem iz članka 119. istih uzanci i o tome obavijestiti tužitelja. Račun broj 35-1-1 da je nastao sukladno članku 6. ugovora o izvođenju građevinskih radova broj 1/2018, odnosno da se radi o iznosu od 5% vrijednosti svake privremene situacije do tada, koji iznos je tuženik zadržao, a što također predstavlja vrijednost izvršenih radova. Također je istaknuo da su neosnovani navodi tuženika da nije u obvezi podmiriti račune jer da nisu ovjereni od strane nadzornog inženjera jer je sukladno članku 5. ugovora o izvođenju građevinskih radova broj 1/2018 mogao izdati račun tuženiku po proteku tri dana od dana dostave obračuna radova, neovisno o tome je li ih nadzorni inženjer ovjerio ili nije. Osporio je i navode tuženika vezano za nedostatke izvedenih radova, navodeći da je sukladno članku 64. stavku 1. Posebnih uzanci u građenju tuženik u osporavanju privremenih situacija trebao navesti cijenu, količinu i vrstu izvedenih radova, kao i da je protekao rok iz odredbe članka 634. Zakona o obveznim odnosima, odnosno rok od godine dana od dana kad je naručitelj obavijestio izvođača radova o nedostatku, odnosno u konkretnom slučaju od e-maila od 24. travnja 2019. u kojem su paušalno istaknuti nedostaci izvedenih radova. Također, istaknuo je i da nije točno da je napustio gradilište već da je upravo tuženik njega maknuo sa gradilišta, na način da su radnici tužitelja dolaskom na gradilište zatekli radnike drugog izvođača koji su obavljali posao koji je on trebao obaviti, čime ga je spriječio da posao obavi do kraja. U konačnici, a u odnosu na prigovor tuženika da su radovi izvedeni sa velikim zakašnjenjem, ističe da su rokovi premašeni zbog zahtjeva tuženika za izvođenjem radova koji nisu predviđeni troškovnikom i projektom, pa da razlozi zakašnjenja nisu na njemu već je zakašnjenje u izvođenju radova rezultat dogovora stranaka.

4. Tuženik je u daljnjem tijeku postupka osim već istaknutih prigovora naveo da je tužitelj radove trebao dovršiti do 20. rujna 2018., a da to nije učinio već je u siječnju 2019. napustio gradilište bez da je o tome obavijestio investitora i nadzornog inženjera, slijedom čega da nije okončao radove, a one koje je izvršio je izvršio s zakašnjenjem, uslijed čega da mu je nastala šteta jer nije mogao koristiti sredstva iz namjenskog kredita nakon proteka ugovorenog roka, a zakašnjenje u izvođenju radova da nikako nije rezultat dogovora stranaka. Tužitelj da na gradilištu nije imao dovoljan broj radnika, ni potrebnu mehanizaciju, kao niti voditelja radova, pa posao nije bio dobro organiziran, na što je tužitelja više puta upozoravao. Također je istaknuo da je u utuženim računima navedena za 20% viša cijena od cijene iz ugovornog troškovnika, koji je sastavni dio

ugovora o izvođenju radova, bez da je ugovoreno povećanje cijene radova. Ponovno je istaknuo da je iz e-maila od 24. travnja 2019. razvidno da je nadzorni inženjer upozorio tužitelja da nije završio radove, te da je bez obavijesti napustio gradilište, kao i da radi nedostataka u radovima i proizvoljno određene cijene, nadzorni inženjer neće ovjeriti dostavljene situacije.

5. Podneskom od 27. siječnja 2025. tužitelj je uredio tužbeni zahtjev na način da je iznose koje potražuje iskazao u valuti EUR.

6. Sud je u tijeku postupka izveo dokaz uvidom u dokumentaciju priležuću spisu, iskaz svjedoka Maria Markovića, Mirka Zrnica i iskaz i dopunski iskaz svjedoka Vojke Gojanović, te nalaz i mišljenje vještaka Nevena Čačića.

7. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sukladno članku 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja djelomično osnovan.

8. Predmet tužbenog zahtjeva je zahtjev za isplatu iznosa od 24.214,50 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dospijeca svakog pojedinog iznosa do isplate na ime izvedenih građevinskih radova na rekonstrukciji ruševine obiteljske kuće u vilu s bazenom na k.č.br. 2116, k.o. Kalac, temeljem ugovora o izvođenju građevinskih radova broj 1/2018 od 10. siječnja 2018., te radova vodovoda i kanalizacije na navedenoj nekretnini.

9. Među strankama nije sporno da je između tužitelja, kao izvođača radova, i tuženika kao naručitelja radova 10. siječnja 2018. zaključen ugovor o izvođenju građevinskih radova broj 1/18 (dalje: ugovor), kojim se tužitelj obvezao izvesti radove prema ugovornom troškovniku, odnosno po opisu i cijenama iz troškovnika od 8. siječnja 2018. koji je sastavni dio ugovora, kao i radove koji nisu opisani u troškovniku, a na zahtjev naručitelja po posebnoj ponudi, u mjestu Kalac na k.č.br. 2116, k.o. Kalac, po glavnom projektu Arts Architecture d.o.o. broj 08/17 iz studenoga 2017., a tuženik da će isplatiti tužitelju naknadu za izvedene radove.

10. Međutim, među strankama je sporna osnova i visina tužbenog zahtjeva, odnosno količina i cijena radova obračunatih u utuženim računima, kao i pravo tužitelja na naplatu iznosa od 5% od iznosa svake privremene situacije iz članka 6. ugovora, odnosno iznosa koje je naručitelj zadržao kod isplate po ispostavljenim situacijama, a koje se obvezao isplatiti po okončanju situacija. Također, sporna je i kvaliteta izvršenih radova, odnosno da li radovi izvršeni po tužitelju imaju nedostatke. S tim u vezi valja navesti da među strankama nije sporno da su sve ranije privremene situacije, odnosno ranijih 10 privremenih situacija, tužitelju od strane tuženika plaćene.

11. Prvenstveno, a u odnosu na prigovor tuženika kojim je osporio količinu radova izvedenih po tuženiku, odnosno da je u računu broj 18-1-1 od 8. travnja 2019. netočno navedena količina radova, te da isto ne odgovara stvarnom stanju, a da računi 19-1-1 i 20-1-1 od 18. travnja 2019. nemaju nikakve veze sa izvršenim radovima na što da je tužitelj upozorio i nadzorni inženjer, valja navesti da su takvi navodi tuženika

izneseni paušalno, budući da tuženik uopće ne navodi koji su to točno radovi obračunati u navedenim računima, a u stvarnosti nisu izvedeni po tuženiku. Nesporno je da tužitelj u konačnici nije izveo sve radove sukladno ugovoru, međutim, tuženik niti ne tvrdi da bi ti radovi (koji nisu izvedeni, a trebali su biti) bili obračunati u predmetnim privremenim situacijama i utuženim računima. U odnosu na navedeni prigovor tuženik je predložio saslušanje svjedoka Vojke Gojanović, koja je u konkretnom slučaju obavljala poslove nadzornog inženjera gradnje sukladno ugovoru o stručnom nadzoru gradnje i praćenju procjene realizacije projekta, kontrole ukupnog troška projekta i financijskog nadzora broj AZ:UGN-2018-2 od 19. veljače 2018. (list 25 spisa), te kao nadzorni inženjer e-mail porukom od 24. travnja 2019. (list 51 spisa), između ostalog, osporila i količinu izvedenih radova obračunatih u računima 19-1-1 i 20-1-1, te računu za vodovod i kanalizaciju. Na ročištima 30. lipnja 2022. i 24. travnja 2025. proveden je dokaz saslušanjem i dopunskim saslušanjem navedene svjedokinje. Tako je navedena svjedokinja, a u odnosu na količinu radova po utuženim računima učinila nespornim količinu izvedenih radova obračunatih u XI. i XII. privremenim situacijama (računi broj 19-1-1 i 20-1-1). Isto tako, a u odnosu na utuženi račun za vodovod i kanalizaciju ista je istaknula da je navedeni račun već plaćen od strane tuženika izravno kooperantu tužitelja, pri čemu nije istaknula da ti radovi ne bi bili izvedeni ili da ne bi bili izvedeni u, na računu, obračunatim količinama. Sud je poklonio vjeru iskazu navedene svjedokinje, budući da je ista, kao nadzorni inženjer, bila neposredno uključena u izvršenje cjelokupnog posla, te ovlaštena od strane tuženika utvrđivati i potvrđivati jesu li izdane privremene situacije i računi sastavljeni sukladno stvarno izvedenim radovima na terenu. Sukladno iskazu navedene svjedokinje iskazivao je i svjedok Mario Marković (list 418-420 spisa), voditelj gradilišta, koji je iskazao da je upravo on vodio građevinske knjige prema stvarnim radovima izvršenim na terenu, temeljem koje je onda sastavljao privremene situacije, pa tako i dvije sporne privremene situacije, a da je račun za vodovod i kanalizaciju sastavljen temeljem pisanog troškovnika (list 67-81 spisa) u koji je upisivao količine izvedenih radova, te da je nadzorna inženjerka Vojka Gojanović sa svim radovima i količinama bila upoznat jer je redovito, svaki treći dan, dolazila na gradilište. Druge dokaze na okolnost da količina obračunatih radova po utuženim računima ne bi bila sukladna stvarno izvedenim radovima tuženik nije predložio, dok je od dokaznog prijedloga za saslušanje zastupnika po zakonu tuženika Andree Hubičke na ročištu 24. travnja 2025. odustao. Stoga je sud navedeni prigovor tuženika u odnosu na količinu izvedenih radova utvrdio neosnovanim.

12. Nadalje, a u odnosu na prigovor tuženika vezano za kvalitetu izvedenih radova, odnosno da su radovi izvedeni s nedostacima valja navesti da nije sporno da nadzorna inženjerka nije ovjerila dostavljene privremene situacije broj XI. i XII., te da je ista u e-mailu od 24. travnja 2019. (list 51 spisa) obavijestila tuženika o postojanju određenih nedostataka u kvaliteti izvedenih zidarskih i armirano – betonskih radova (ravnjanje zidova, stepenica, podova, prodora vode...). Međutim, da bi tuženik, kao naručitelj radova, mogao koristiti prava po osnovi nedostataka propisanih odredbama članka 608. - 611. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18; dalje ZOO), potrebno je dokazati sve propisane pretpostave za ostvarivanje prava, a prije svega da je izvođač obaviješten o nedostacima i da mu je određen primjereni rok za otklanjanje nedostataka, osim u situacijama kada to nije potrebno sukladno odredbi članka 609. ZOO-a, a o kojoj situaciji se u konkretnom slučaju ne radi. Dakle, sve te odlučne činjenice za ostvarivanje prava po osnovi nedostataka izvršenih radova ima dokazati upravo tuženik kao naručitelj, a što isti u

konkretnom slučaju nije dokazao. Naime, iz e-mail poruke nadzorne inženjerke od 24. travnja 2019. (list 51 spisa) proizlazi da je ista obavijestila izvođača radova o postojanju određenih nedostataka izvedenih radova, ali bez određenog i konkretnog navođenja koji bi to nedostaci bili. Naime, da bi obavijest o postojanju nedostataka proizvela pravne učinke i tuženiku kao naručitelju omogućila korištenje prava po osnovi nedostataka, prigovor kvalitete mora biti pravovremen, a potom i konkretiziran i određen, kako je to propisano, a što u konkretnom predmetu nije slučaj. Naime, prema stavu ovoga suda e-mail nadzorne inženjerke od 24. travnja 2019. u kojem je, a u odnosu na kvalitetu izvedenih radova navedeno "Zbog kvalitete izvedenih zidarskih i arm. bet. radova i popravaka istih nije još moguće utvrditi cijenu popravaka i štete (ravnjanje zidova, stepenica, podova, prodora vode...)", nije konkretna i određena obavijest o postojanju nedostataka. Sve i da tome nije tako, odnosno ukoliko bi se navedeni sadržaj e-mail poruke tumačio na način da bi isti predstavljao obavijest o postojanju nedostataka, tuženik kao naručitelj radova, sukladno odredbi članka 606. stavku 2. ZOO-a, neovisno što nije u roku od dvije godine od učinjene obavijesti ostvarivao svoja prava po osnovi nedostataka, imao bi pravo prigovorom protiv izvođačeva zahtjeva za isplatu naknade istaknuti svoj zahtjev na sniženje naknade i naknadu štete, međutim, tuženik u konkretnom slučaju, iako se protiv tužiteljeva zahtjeva za isplatu "brani" prigovorom o postojanju nedostataka, uslijed čega da mu je nastala šteta, jer je za otklanjanje istih morao angažirati treće osobe, istaknute nedostatke, kao ni opseg i visinu s tim u vezi nastale štete opetovano nije jasno naznačio i konkretizirao, a posljedično tome niti dokazao. U konačnici, iz navedenih razloga, odnosno da e-mail poruka od 24. travnja 2019. ne bi predstavljala obavijest o postojanju nedostataka, sud nije ulazio u ocjenu pravovremenosti iste, a što je među strankama također bilo sporno. Iz navedenih razloga neosnovane su tvrdnje tuženika o postojanju nedostataka, te šteti koja mu je uslijed toga nastala.

13. Također, prigovor tuženika da je predmetni posao izvođač radova izveo sa zakašnjenjem nije od utjecaja na obvezu tuženika, kao naručitelja da tužitelju, kao izvođaču radova isplati naknadu za obavljeni posao. Iako među strankama nije sporno da je tužitelj radove izveo sa zakašnjenjem, odnosno da isti nisu izvedeni u ugovorenom roku, navedeno, neovisno o tome tko je odgovoran za zakašnjenje, nije od utjecaja na odluku u ovoj pravnoj stvari, budući da tuženik vezano za zakašnjenje u izvođenju radova nije postavio određeni zahtjev prema tužitelju. Naime, odredbom članka 8. ugovora (list 9-11 spisa) određeno je da u slučaju zakašnjenja u izvođenju radova u odnosu na dinamički plan, naručitelj za zakašnjele radove može od izvođača zatražiti plaćanje penala i to 0,001% od vrijednosti zakašnjelih radova za svaki dan zakašnjenja. Naručitelj, ovdje tuženik je mogao postaviti zahtjev sukladno navedenoj odredbi ugovora i zahtijevati od izvođača radova penale za kašnjenje u izvođenju radova, u kojem slučaju bi se utvrđivala i krivnja za isto, a što tuženik nije učinio, pa isto nije predmet ovog postupka. U ovom postupku tuženik se samim prigovorom zakašnjenja u izvođenju radova ne može uspješno osloboditi obveze isplate naknade za izvršeni posao izvođaču radova.

14. U odnosu na prigovor visine tražbine po računu za vodovod i kanalizaciju od 8. travnja 2019. valja navesti da je istu tuženik samo paušalno osporio, ne navodeći u kojem dijelu je visina previsoko obračunata, odnosno u kojem dijelu visina ne bi bila sukladna Projektu - troškovniku vode i odvodnje (list 67-81 spisa), slijedom čega je stav ovoga suda da je tuženik dužan isplatiti tužitelju tražbinu iz navedenog računa.

15. Međutim, osnovano tuženik ističe da su radovi iz XI. i XII. privremene situacije (računi broj 19-1-1 i 20-1-1) previsoko obračunati, odnosno da nisu obračunati sukladno ugovornom troškovniku koji je sastavni dio ugovora, budući da tužitelj, na kojem je teret dokaza, nije dokazao da je tijekom izvršenja ugovora došlo do dogovora o povećanju cijena iz ugovornog troškovnika, a kako je to tijekom postupka isticao.

16. Odredbom članka 2. ugovora određeno je da će izvoditelj radove po ugovoru izvoditi po opisu i cijenama iz troškovnika od 8. siječnja 2018., a koji je sastavni dio ugovora. Tuženik je tijekom postupka osporio visinu tražbine iz XI. i XII. privremene situacije (računi broj 19-1-1 i 20-1-1) navodeći da su cijene radova obračunate u iznosima većim od onih iz ugovornog troškovnika od 8. siječnja 2018. Tužitelj je tijekom postupka isticao da je do povećanje cijene u odnosu na cijene iz ugovornog troškovnika došlo dogovorom stranaka, međutim navedeno nije dokazao. Svjedok Mario Marković u svom je iskazu (list 418-419 spisa) naveo da je povećanje cijena iz ugovornog troškovnika dogovoreno na sastanku kojem je osim njega, na strani tužitelja nazočio zastupnik po zakonu tužitelja Dragan Pavić, a na strani tuženika nadzorni inženjer Vojka Gojanović i Sandra Lončar, pri čemu Vojka Gojanović, saslušana u ovom postupku kao svjedok, u odnosu na povećanje cijena, nije potvrdila navode svjedoka Maria Markovića o postignutom dogovoru o povećanju cijena.

17. Stoga sud samo na temelju iskaza Maria Markovića, tada zaposlenika tužitelja i voditelj predmetnog gradilišta, koji je iskazivao o dogovoru povećanja cijena, bez drugih dokaza, nije mogao sa sigurnošću utvrditi da je takav dogovor postignut. budući da je tuženik isto osporio. Iako iz iskaza navedenog svjedoka proizlazi da su na sastanku bili prisutni i Sandra Lončar, te Dragan Pavić, zastupnik po zakonu tužitelja, isti nije predložio njihovo saslušanje na okolnost dogovora o povećanju cijena, odnosno od saslušanja zastupnika po zakonu tužitelja je odustao. Pri tome, spisu ne prileži niti jedna isprava u prilog navedenih tvrdnji tužitelja, a spornim se ukazuje i ovlast nadzorne inženjerke Vojke Gojanović i Sandre Lončar, koja je u predmetnom pravnom poslu obavljala poslove financijskog nadzora, za zastupanje tuženika u dogovoru oko usmene izmjene ugovora o izvođenju radova, s obzirom da takva ovlast navedenih ne bi proizlazila iz ugovora o stručnom nadzoru gradnje i praćenju procjene realizacije projekta, kontrole ukupnog troška projekta i financijskog nadzora broj AZ:UGN-2018-2 od 19. veljače 2018. (list 25 spisa).

18. Sud je radi utvrđenja visine, odnosno cijene izvedenih radova prema ugovornom troškovniku od 8. siječnja 2018. proveo dokaz vještačenjem po vještaku građevinske struke na okolnost razlike u obračunu izvedenih radova fakturiranih XI. i XII. privremenom situacijom po cijenama iz tih situacija i cijenama iz ugovornog troškovnika koji je sastavni dio ugovora. Iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka Nevena Čačića (list 458-527 spisa), a na koji stranke nisu imale primjedbe, te koji nalaz i mišljenje je sud u dijelu u kojem je vještak sačinio obračun izvedenih radova po ugovornom troškovniku uz primjenu članka 6. ugovora i bez primjene navedenog članka, prihvatio jer je isti sačinjen prema pravilima struke, te stručno, logično i objektivno obrazložen, proizlazi da:

1. prema XI. privremenoj situaciji:

- vrijednost obračunatih radova prema ugovornom troškovniku iznosi 50.072,15 kuna

- vrijednost obračunatih radova prema ugovornom troškovniku i članku 6. ugovora (-5%) iznosi 47.568,54 kuna

Prema XII. privremenoj situaciji:

- vrijednost obračunatih radova prema ugovornom troškovniku iznosi 18.382,98 kuna

- vrijednost obračunatih radova prema ugovornom troškovniku i članku 6. ugovora (-5%) iznosi 17.463,83 kuna.

19. Sukladno navedenom, tužitelju, sukladno izračunu iz nalaza i mišljenja vještaka Nevena Čačića, a za radove obračunate u XI. i XII. privremenoj situaciji (računi broj 19-1-1 i 20-1-1) pripada iznos obračunat sukladno ugovornom troškovniku od 8. siječnja 2019. uz primjenu članka 6. ugovora (sa zadržanjem od 5% do okončanja radova) u iznosu od 47.568,54 kune po XI. privremenoj situaciji i u iznosu od 17.463,83 kune po XII. privremenoj situaciji, dok je u preostalom dijelu (do iznosa zatraženog predmetnim privremenim situacijama), za iznos od 27.268,87 kuna, odnosno za iznos od 19.636,97 kuna po XI. privremenoj situaciji i za iznos od 7.631,90 kuna po XII. privremenoj situaciji, zahtjev tužitelja valjalo odbiti kao neosnovan. Navedeni iznosi izračunati su na način da je od iznosa obračunatog u spornim privremenim situacijama oduzet iznos koji je vještak obračunao prema ugovornom troškovniku, a dobiveni iznos predstavlja onaj iznos za koji je tužitelj obračunao izvedene radove po povećanim cijenama, i koje tužitelju iz gore navedenih razloga ne pripadaju.

20. U konačnici, a u odnosu na račun broj 35-1-1 – okončani račun za radove na objektu na k.č. 2116 k.o. Kalac prema članku 6. ugovora o građenju broj 1/2018 valja navesti da je odredbom članka 6. ugovora određeno da se naručitelj i nadzor obvezuju kod isplate po situacijama zadržati minimalno 5% od ukupno izvedenih radova, a da će se zadržane razlike isplatiti izvođaču radova po okončanju situacija. Navedeni račun predstavlja upravo, po citiranoj ugovornoj odredbi, zadržani iznos od 5% po svakoj od 12 privremenih situacija koje je tužitelj ispostavio tuženiku za izvedene radove.

21. Tuženik je tijekom postupka osporio pravo tužitelja na isplatu iznosa po navedenom računu jer da nikada nije izvršeno okončanje situacija, odnosno da nikada nije izvršena primopredaja, niti završni obračun izvedenih radova, a da prema članku 54. Posebnih uzanci u građenju okončanu situaciju ispostavlja i podnosi na isplatu izvođač radova po završetku radova, odnosno građevine.

22. Prvenstveno valja navesti da su u ovom predmetu stranke trgovci u smislu odredbe članka 3. Zakona o trgovačkim društvima ("Narodne novine" broj 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 111/12, 125/11, 68/13, 110/15, 40/19, 34/22, 114/22, 18/23, 130/23 i 136/24; dalje ZTD), pa se na njih primjenjuju Posebne uzance u građenju ("Narodne novine" broj 53/91, 35/05 i 137/21), koje su bile na snazi u vrijeme izvođenja radova, jer njihovu primjenu stranke nesporno (pripremno ročište od 3. srpnja 2020. – list 170 spisa) nisu isključile (članak 12. stavak 2. ZOO-a).

23. Privremene situacije, sukladno odredbama Posebnih uzanci, a u smislu predmetnog ugovora, pojavljuju se kao samostalno potraživanje sa značenjem akontacije do konačnog obračuna, dok se ukupna cijena koju je naručitelj dužan platiti utvrđuje konačnim obračunima. Među strankama nije sporno da tužitelj nije izveo sve ugovorene radove, odnosno da nakon izvođenja radova obračunatih u XII. privremenoj situaciji nije izvodio daljnje radove za tuženika, slijedom čega stranke nisu sastavile i ovjerile okončanu situaciju. Stoga upravo navedena XII. privremena situacija prema svojoj naravi predstavlja okončanu situaciju jer ne postoje daljnji radovi koji bi se uopće mogli okončanom situacijom obračunati. Iz tog razloga tužitelj osnovano potražuje iznose koji su obračunati računom broj 35-1-1, a koji predstavlja zbroj iznosa od 5% svake privremene situacije za koji postotak je tužitelj prilikom ispostavljanja privremenih situacija iste umanjivao sukladno članku 6. ugovora. Budući da navedeni iznosi predstavljaju dio cijene radova koje je tužitelj izveo, tuženik neosnovano odbija isplatu istih. U prilogu navedenom, ističe se i da je odredbom članka 66. Posebnih uzanci u građenju propisano da naručitelj ima pravo zadržati razmjerni dio cijene za otklanjanje nedostataka utvrđenih pri primopredaji radova. Kako tuženik u konkretnom slučaju nije dokazao svoje pravo po osnovi nedostataka izvedenih radova, a niti da je zadržane iznose iskoristio za otklanjanje nedostataka za koje je odgovoran tužitelj, tuženik neosnovano odbija isplatu navedenog računa.

24. Međutim, s obzirom na ranija utvrđenja iz ove presude, odnosno da tužitelju po XI. i XII. privremenoj situaciji pripada manji iznos od onog zatraženog utuženim računima, istome i u odnosu na potraživanje po članku 6. ugovora (5% zadržanog iznosa) pripada manji iznos od onog obračunatog u računu 35-1-1. Iz privremenih situacija proizlazi da 5% od iznosa obračunatog po izvođaču radova iznosi 4.857,96 kuna (3.537,13 kuna po XI. privremenoj situaciji i 1.320,83 kune po XII. privremenoj situaciji), a da iznos od 5% od iznosa izvedenih radova obračunatog po vještaku sukladno ugovornom troškovniku iznosi 3.422,76 kuna (2.503,61 kuna po XI. privremenoj situaciji i 919,15 kuna po XII. privremenoj situaciji). Stoga je po tužitelju zatraženi iznos od 1.435,20 kuna (4.857,96 kuna - 3.422,76 kuna) u odnosu na račun broj 35-1-1 valjalo odbiti kao neosnovan.

25. Na drukčiju odluku u ovoj pravnoj stvari nije od utjecaja dopis Porezne uprave od 31. srpnja 2020. (list 177 spisa) iz kojeg proizlazi da tuženik u svojim poslovnih knjigama nije evidentirao utužene račune, budući da je tužitelj tijekom postupka dokazao osnovanost, a u većem dijelu i visinu svoje tražbine iz utuženih računa.

26. Odluka o zakonskim zateznim kamatama donesena je primjenom odredbe članka 29. stavka 1. i 2. ZOO-a, a kako je to tužitelj zatražio u prijedlogu za ovrhu, odnosno od dospjeća svakog pojedinog računa do isplate.

27. Nadalje, na sastanku Vrhovnog suda Republike Hrvatske s predsjednicima građanskog odjela županijskih sudova održanog 2. lipnja 2017. usvojen je zaključak da se presudom kojom se odlučuje o osnovanosti platnog naloga, platni nalog iz rješenja o ovrsi ne održava se na snazi u odnosu na trošak postupka koji se odnosi na donošenje rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, već se o tom trošku odlučuje presudom kojom se odlučuje o osnovanosti prigovora protiv platnog naloga

zajedno s ostalim troškovima nastalim u tom dijelu parničnog postupka, a zatezna kamata na dosuđeni trošak teče od donošenja prvostupanjske presude.

28. Slijedom navedenog odlučeno je kao u točki I. i II. izreke ove presude.

29. O troškovima parničnog postupka odlučeno je primjenom odredbe članka 154. stavka 2. i članka 155. ZPP-a.

30. Kod odlučivanja o troškovima parničnog postupka kod parcijalnog uspjeha stranaka u sporu, u situaciji kad su sporni osnova i visina tužbenog zahtjeva, potrebno je ocjenjivati (uzimati u obzir) uspjeh stranaka ne samo u pogledu visine prihvaćenog, odnosno odbijenog tužbenog zahtjeva, već je potrebno ocjenjivati uspjeh stranaka kako s obzirom na osnovu zahtjeva, tako i s obzirom na visinu prihvaćenog, odnosno odbijenog tužbenog zahtjeva.

31. Tuženik je već u prigovoru protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, osporio osnovu i visinu tužbenog zahtjeva, a tužiteljev zahtjev je djelomično usvojen, slijedom čega se ima smatrati da je glede osnove uspio 100%, a glede visine zahtjeva u omjeru uspjeha u sporu prema postavljenom tužbenom zahtjevu, odnosno sa 84%. Aritmetičkom sredinom između uspjeha glede osnove i omjera glede visine dobiva se omjer uspjeha u sporu tužitelja (uspjeh u sporu = (uspjeh glede osnove + uspjeh glede visine) : 2), slijedom čega je tužitelj uspio sa 92%.

32. Tuženik je u odnosu na osnovu tužbenog zahtjeva uspio sa 0%, a u odnosu na visinu 16%. Aritmetičkom sredinom između uspjeha glede osnove i omjera glede visine dobiva se omjer uspjeha u sporu tuženika (uspjeh u sporu = (uspjeh glede osnove + uspjeh glede visine) : 2), slijedom čega je tuženik uspio sa 8%.

33. Konačan uspjeh stranke u sporu dobiva se razlikom između omjera uspjeha tužitelja u odnosu na omjer uspjeha tuženika, iz čega proizlazi da je tužitelj uspio u sporu u omjeru od 84% (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci poslovni broj Rev-366/2024-2 od 22. svibnja 2024.), slijedom čega tužitelju ima pravo na naknadu troškova, a s obzirom na utvrđeni uspjeh u sporu od 84%.

34. U konkretnom slučaju, a u odnosu na trošak parničnog postupka, primjenjuju se odredbe Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 138/23; dalje Tarifa), a sukladno odredbi Tbr. 52. točke 3. Tarife kojom je propisano da kada sud ili drugo tijelo odlučuje o nagradi troškova zastupanja na teret protivne strane ili na teret proračunskih sredstava primjenjuje tarifu i vrijednost boda koja je na snazi u vrijeme donošenja odluke o trošku postupka, ali sukladno odredbi članka 2. ZPP-a, u okviru zahtjeva koji je stranka stavila u postupku.

35. Stoga, tužitelj, a s obzirom na utvrđeni uspjeh u sporu, ima pravo na naknadu troškova ovršnog postupka u iznosu od 659,79 EUR. Nadalje, tužitelju pripada i zatražena nagrada za sastav podnesaka od 2. srpnja 2020. i 1. veljače 2021., sukladno Tbr. 8. točki 1. Tarife u iznosu od 278,72 EUR (84% od 331,81 EUR) za svaki podnesak, sastav podneska od 27. siječnja 2025., sukladno Tbr. 8. točki 3. Tarife u iznosu od 210,00 EUR (84% od 250,00 EUR), zastupanja na ročištima 17. veljače 2021., 16. prosinca 2021., 30. lipnja 2022. i 18. listopada 2022., sukladno Tbr. 9. točki

1. Tarife u iznosu od 278,72 EUR (84% od 331,81 EUR) za svako ročište, te zastupanja na ročištima 28. siječnja 2025. i 24. travnja 2025. sukladno Tbr. 9. točki 1. Tarife u iznosu od 420,00 EUR (84% od 500,00 EUR) za svako ročište, zajedno sa pripadajućim PDV-om u iznosu od 680,58 EUR, odnosno ukupno iznos od 3.402,90 EUR. Također, tužitelj ima pravo i na naknadu troškova vještačenja u iznosu od 462,38 EUR umjesto zatraženih 464,53 EUR, budući da mu je rješenjem ovoga suda od 28. siječnja 2025. vraćen uplaćeni iznos predujma u iznosu od 2,15 EUR (list 558 spisa), te pristojbe na presudu u iznosu od 288,59 EUR, a koji troškovi tužitelju pripadaju u punom iznosu, neovisno o uspjehu u sporu. Stoga tužitelju pripada naknada troška parničnog postupka u sveukupnom iznosu od 4.813,66 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 6. lipnja 2025., kao dana donošenja presude, sukladno odredbi članka 151. stavka 3. ZPP-a. U preostalom dijelu, zahtjev tužitelja za naknadu troška parničnog postupka nije osnovan, budući da je sukladno ranije navedenom zatražen u previsokom iznosu.

36. Slijedom svega navedenog, odlučeno je kao u točki III. izreke ove presude.

U Rijeci, 6. lipnja 2025.

Sudac
Marija Sušanj Tepša

Dokument je elektronički potpisan:

MARIJA SUŠANJ
TEPŠA

Vrijeme potpisivanja:

06-06-2025
14:04:37

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI
2.5.4.97=f130d48523836373836393634393637
L=RIJEKA
S=SUŠANJ TEPŠA
G=MARIJA
CN=MARIJA SUŠANJ TEPŠA

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana objave, a u slučaju da nije uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje u roku od petnaest dana od dana primitka presude. Žalba se podnosi ovom sudu u tri istovjetna primjerka, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Broj zapisa: **9-30878-7deae**

Kontrolni broj: **0e176-9d09e-b73e9**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=MARIJA SUŠANJ TEPŠA, L=RIJEKA, O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.